

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

29. ČÍSLO / XXXIII. ROČNÍK

24 Kč • 1,10 €

20. ČERVENCE 2025

Z obsahu:

**Není volání,
které by Bůh neslyšel**
Katecheze papeže
Lva XIV. při generální
audienci 11. června 2025,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

**Blahoslavená
Jana z Orvieta**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Pouze Ježíš Kristus
ti může dát pravdivé štěstí**
P. ThLic. Jan Wojnar,
farář farnosti Dobruška
- strana 6 -

**Zdravá rodina - zdravá
společnost**
- strana 8 -

Papežové o stáří
- strana 10 -

**Rodiny potřebují silné
katolické otce,
aby je vedli do nebe**
Susan Ciancio
- strana 11 -

Denní modlitba otců
- strana 12 -

**V loňském roce překročily
výdaje na jaderné zbraně
100 miliard dolarů**
- strana 13 -

Sv. Jáchym a sv. Anna, rodiče Panny Marie

Není volání, které by Bůh neslyšel

Katecheze papeže Lva XIV. při generální audienci 11. června 2025, náměstí Sv. Petra v Římě

Mk 10,49-52

Drazí bratři a sestry, v této katechezi bych rád upřel naši pozornost na další podstatný aspekt Ježíšova života, a sice na jeho **uzdravování**. Proto vás vybízím, abyste před Kristovo Srdce položili své nejbolestivější a nejzranitelnější části, ta místa ve svém životě, kde máte pocit, že stojíte na místě a nemůžete se pohnout. S důvěrou

prosme Boha, aby naslouchal našemu volání a uzdravil nás!

Postava, která nás provází touto úvahou, nám pomáhá pochopit, že nikdy nesmíme pozbyť naděje, ani když se cítíme ztraceni. Jedná se o Bartimea, slepého žebráka, kterého Ježíš potkal v Jerichu (srov. Mk 10,46-52). Místo setkání je významné: Ježíš je na cestě do Jeruzaléma, ale svou cestu začíná takřka v „podsvětí“ Jericha, města ležícího pod úrovní moře.

Ježíš se totiž svou smrtí vydal zachránit Adama, který padl do hlubin a který představuje každého z nás.

Bartimaios znamená „syn Timeův“: toto jméno popisuje tohoto muže prostřednictvím vztahu, přesto je dramaticky osamělý. Mohlo by však také znamenat „syn cti“ nebo „obdivu“, což je přesný opak situace, v níž se nachází.⁽¹⁾ A protože jméno

Pokračování na str. 5

„Nestůj tady jako tvrdé y a dělej něco!“ – Asi většina z nás tuto větu ve svém životě nejednou zaslechla. Představit si živě Martino rozhořčení, o němž čteme v dnešním evangeliu, by nám tedy nemělo činit problém. Konečně, ona vyřčená slova přece nejsou ničím špatným: zahálka vede, jak známo, ke hříchu. To je sice pravda, ale v životě člověka jsou ještě mnohem důležitější věci než práce či jako v případě Marty obsluha vzácného hosta. Jakkoliv můžeme zkoumat Martino chování, (str. 3) měli bychom mít na paměti jedno: nejdůležitější je být s Pánem. To není zahálka! Ostatně je to velmi lidské, vždyť i my kolikrát při návštěvách říkáme či slyšíme nám adresovaná slova: „Už nic nenos, sedni si tu ke mně a pojď si povídat.“ Z těchto slov vyzařuje touha člověka setkat se s druhým nikoliv proto, že dostanu něco dobrého na zub anebo že se předvedu, jak dobrým hostitelem jsem. Mnohem větší přínos má osobní setkání a přebývání v přítomnosti toho druhého, neboť to je skutečně vzájemně obohacující – zvláště, máme-li se v Bohu rádi jako bližní. A o to jde i v evangelijním příběhu. Maria pochopila, že důležitější než zahrnout Pána Ježíše množstvím jídla a pití, je zůstat s ním a naslouchat jeho slovům. Maria si rozhodně vybrala mnohem lepší úděl...

Tolik evangelium. A jak to máme my? V kom se spíše najdeme – v Martě, nebo v Marii? Chceme-li ve svém rozjímání zajet více na hlubinu, můžeme si položit také otázku, kterou slyšel od Pána slepý

Editorial

Bartimaios a kterou ve své katechezi zmiňuje jako zásadní papež Lev XIV.: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ Neodpovídejme hned, ale opravdu velmi dobře zvažme, co po Bohu chceme: neměli bychom zůstat tak materialističtí, povrchní, jako se to stalo Martě... A nezapomeňme: od Boha nesmíme očekávat málo, neboť on je ve své nekonečné lásce štědrý Dárce – a touží nás obdarovat tím nejlepším. Je pak užitečné občas se postavit před pomyslné zrcadlo a podívat se, jak stojíme před Pánem, co od něho očekáváme a zda je naše myšlení podobné jeho myšlení. Kéž bychom mohli s radostí vždy říci, že nestojíme mimo, ale v jeho blízkosti! A nečekejme pokaždé jen zázraky – na nich naše víra nestojí, nýbrž na důvěryplném přijetí Ježíše Krista, který jediný nám může dát pravé štěstí, jak dosvědčují i libanonští světci a živá úcta k nim (str. 6-7).

Moudrost stárí a úcta k němu. (str. 10) Toto téma je velice aktuální, a to nejen proto, že v sobotu 26. července si připomínáme sv. Jáchyma a Annu, rodiče Panny Marie, a na příští neděli připadá Světový den prarodičů a seniorů. Být dobrým rodičem či prarodičem znamená mít otevřenou mysl nejen pro mladé generace, ale především pro Ducha Svatého, nositele Boží moudrosti. Ta by se měla v plné míře odrážet zvláště ve výchově mla-

dých lidí. O tom by mohla dlouho vyprávět Christa Mevesová, která se letos na jaře dožila 100 let. (str. 8-9) Publikační činnost této německé psychoterapeutky je známá i v našich končinách – několik knižních titulů svého času vydala i Matice cyrilometodějská a ve Světle se objevily také její články. Je to jedna z prorokyní doby, která s odvahou podpořenou Boží milostí odkrývá nedostatky v rodinné výchově. Nic neomlouvá, ale skrze pravdivý pohled odbornice na skutečnost se snaží vždy sloužit Pánu a s jeho pomocí být dobrým nástrojem při posílení zdravé rodiny jako Božího díla v lidské společnosti.

Podobně radikálně hovoří Susan Cianciová, jež apeluje na otce rodin, aby byli silnými otci, kteří vedou své rodiny k pevné víře a skrze církev do nebe. (str. 11-12) Důrazně mj. odmítá výmluvu při výchově, že otec nechce na dítě nábožensky tlačit. Naopak považuje otcovo vedení v životě víry za nezbytně nutné, protože tak zůstává láskyplná zodpovědnost na bedrech otce, a nikoliv zmaterializovaného světa, jemuž na duši dítěte vůbec nezáleží.

Jestliže papež Lev XIV. prohlásil, že „rodiny jsou kolébkou budoucnosti lidstva“, pak bychom měli jeho slova vyslyšet a vedení Duchem Svatým bychom měli budovat zdravé katolické rodiny, v nichž je Bůh na prvním místě. Rodina se tak stane „malou církví“, v níž Bůh koná každý den zázraky lásky a víry. Úkol hodný pomoci sv. Jáchyma a Anny a především jejich dcery, Panny Marie...

Daniel Dehner

Dnes tě zve Pán do Betánie, do domu svého přítele Lazara. Vítají tě zde jeho dvě sestry. Právě jejich zcela odlišné chování ti dnes může posloužit jako zrcadlo, které ti ukáže, s jakým užitekem přijímáš Pána pod svou střechu.

Rozdíl v počínání Marie a Marty je zjevný na první pohled. Klid a soustředěnost jedné je v protikladu k horlivé činnosti, kterou se zabývá druhá. Mariiny oči visí na Ježíšových rtech a její srdce lačně přijímá slova, která vycházejí z jeho úst. Marta se naopak horlivě věnuje práci, chce využít této příležitosti, aby osvědčila nejen svou štědrost, ale i svou dovednost. Chce se představit před Pánem a jeho doprovodem v nejlepším světle. Není to také u tebe častým důvodem tvé nadměrné horlivosti? Z Martiny tváře můžeš vyčíst, jak se postupně vytrácí radost, která z ní vyzařovala při jeho příchodu. Úkol, který si sama uložila, začíná být pro ni nadměrným břemenem. Průvodcem nadměrné aktivity je často ztráta klidu a radosti.

Ale taková nálada může snadno zakalit i naše vztahy k bližním. Nepozoruješ někdy u sebe pocit nevole vůči těm, kteří nesdílejí tvůj chvat a shon, nejsi v pokušení obviňovat je, jako by oni byli vinni tím, že nemůžeš unést své vlastní břemeno? Čím snáze začínáš obviňovat druhé, tím hůře si uvědomuješ své vlastní omyly. Jak velice se starostlivá Marta utápí ve svém vlastním shonu, poznáváš z toho, že se se svými výtkami obrací dokonce proti samému božskému Hostu. Ten, který by měl být středem našeho snažení a naší pozornosti, je náhle obviněn, že nedostatečně dbá na zájmy své hostitelky: „Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala obsluhovat samotnou?“⁽¹⁾

Martina výtku je ovšem více než bláhová. Ježíši nikdy není jedno, co se děje s tebou a v tobě. Nedívá se se zalíbením na to, jak si sám připravuješ neklid a soužení. Bůh sám nikdy není pramenem nepokoje ani nervozity. Jejich příčiny musíš hledat nejdříve přímo u sebe. Ve skutečnosti si připravuješ obtíže sám, protože se *znepokojuješ pro mnoho věcí*, a zatím by stačilo docela málo. Chceš-li uctít svého Pána, snaž se poznat, po čem opravdu touží On a co od tebe očekává. Budeš-li mít před očima jen své velkolepé plá-

Nejlepší volba

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Marie si vybrala nejlepší úděl.

ny a svou snahu předvést, co všechno dokážeš, co umíš zařít, celá tvoje činnost a pozornost se upne pouze na tvé konání. Musíš si však dát pozor, aby to, co chceš udělat pro Ježíše, tě nezaujalo natolik, že ti už ve tvé mysli a ve tvém srdci pro něj nezbude místo, nebo se ti dokonce bude zdát, že ti začal překážet.

Tvá modlitba je roztržitá především proto, že tvoje myšlenky nekrouží kolem Ježíše, nýbrž kolem tebe. Snažíš se o příliš mnoho věcí často proto, že spoléháš více na sebe než na Pána. Myslíš si, že všechno záleží jen na tobě. Ale Ježíš nechce být tvým hostem proto, aby tě zavalil shonem a starostmi. Přináší ti naopak osvobození a radost. Horečná aktivita není to, co od tebe očekává.

Zastav se na chvíli, odpoutej se od svého chvatu, utiš své srdce a jistě se brzy dovíš, *čeho je ti zapotřebí*. Udělej si konečně čas, usedni k Ježíšovým nohám a dovol mu, aby tě přesvědčil, že mu vůbec nejde o tvé dilo, o tvé plány ani o tvé úspěchy. Bereš si zbytečně sám do hlavy, co je především jeho záležitostí, zatímco jedinou tvou starostí má být, abys byl povolným a zcela pohotovým nástrojem v jeho ruce.

Není tomu nakonec tak, že je pro tebe obtížnější odpoutat se od horečné aktivity, než se v ní utápět a trápit? Vydal ses tak daleko za Ježíšem, abys dělal jen to, na co sis navyl a co se ti líbí? Nezval tě k sobě, abys *doplňoval to, co zbývá vytrpět do plné míry jeho útrap?* Odpoutej se od své záliby v rušné činnosti. I kdyby před tebou byla celá hora úkolů, nehleď na tuto horu, ale na Ježíše. On přece nečeká na to, jak si poradíš s touto horou, ale jak mu dáš s opravdovou vnitřní radostí vždy právě jen ten přítomný okamžik. Cokoliv tě přitahuje více než *on*, není od něho ani pro něho.

Inspiruj se Marií, která si vyvolila *nejlepší stránku*. Ona ti vysvětlí, že Ježíš k tobě nepřichází, aby u tebe hledal bohatě

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 18,1–10a

Hospodin se zjevil Abrahámovi v doubravě Mamre, když seděl za největšího deního parna u vchodu do stanu. Když totiž zdvihl své oči a podíval se, hle – stáli před ním tři muži. Sotva je spatřil, běžel jim vstříc od vchodu do stanu, poklonil se až k zemi, a řekl: „Můj pane, jestliže jsem nalezl přízeň v tvých očích, nepřecházej kolem svého služebníka. Připraví se trochu vody, abyste si umyli nohy, a odpočinete si pod stromem. Přinesu kousek chleba, posílíte se a pak můžete jít dál, neboť proč byste jinak šli kolem svého služebníka?“ Odpověděli: „Nuže, udělej, jak jsi řekl!“ Abrahám pospíšil do stanu k Sáře a pravil: „Honem vezmi tři měrice mouky, té nejjemnější, zadělej ji a upeč placky!“ Potom Abrahám běžel ke stádu, vzal mladé krmené tele a dal ho služebníkově, aby ho rychle upravil. Pak vzal kyselé i sladké mléko, tele již upravené a předložil jim to. Obsluhoval je pod stromem, zatímco jedli. Zeptali se: „Kde je tvá žena Sára?“ Odpověděl: „Tady ve stanu.“ (Hospodin) řekl: „Vrátím se k tobě napřesrok v tento čas a tvá žena Sára bude mít syna.“

2. čtení – Kol 1,24–28

Bratři! Teď sice pro vás trpím, ale raduji se z toho, protože tím na svém těle doplňuji to, co zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap; má z toho prospěch

Dokončení na str. 4

prostřený stůl. Přichází, aby tě pozval ke svému stolu: *Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas, k tomu vejdu a budu jíst u něho – já u něho a on u mne.*⁽²⁾ Starej se proto především o to, abys nikdy nepřeslechl jeho zaklepání. Chce ti sdělit *tajemné rozhodnutí, o kterém nikdo nic nevěděl, chce ti odhalit tajemství své božské dobrotivosti*. Přines mu sám sebe a dovol mu, aby tě mocí své lásky uzdravil a proměnil. *Kdo takto jedná, nikdy nezakolísa.*⁽³⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Lk 10,40;

⁽²⁾ srov. 2. antifona k přijímání (Zj 3,20);

⁽³⁾ Ž 15,5.

Blahoslavená Jana z Orvieto

Sírotek, jenž se díky svému odevzdání andělu strážnému přimkl pevně k Bohu. Vzor vytrvalosti, pokory a obětavosti. Dominikánská terciářka toužící zůstat stranou zájmu, což se jí ovšem kvůli obdivuhodné samaritánské službě a mystickým prožitkům nemohlo podařit. Protiváha lidem naší epochy toužícím otáčet se ve světle ramp a dosáhnout uznání veřejnosti, zejména tehdy, když nic neumějí a nesvedou.

Narodila se v roce 1264 v Carnaiole (dnešní Fabro) nedaleko Orvieto. Jako pětiletá ztratila oba rodiče, nicméně úplnou sirotou nezůstala. Děti umějí být nehezky zlé, což platilo i v případě Janiných vrstevníků, kteří se jí pošklebovali, že nemá ani tatínka, ani maminku, tudíž nikoho, kdo by se o ní postaral. V nezměřitelné dětské bolesti zúročila dívka to, co do ní matka stihla zasít – důvěru ve svého anděla strážného. Běžela do kostela a pobídlá posměváčky, aby ji následovali. Ve farním chrámu jim ukázala na obraz představující strážného anděla a prohlásila, že odted' bude on nahrazovat roli zemřelých rodičů a že tak bude určitě v lepších rukou než oni.

Už od dětství si Jana musela vydělávat na živobytí vlastníma rukama, a to především šitím a vyšíváním. Když pomalu dospěla do věku na vdávání (14 let), příbuzní, kteří se jí po smrti rodičů ujali, ji nutili, aby se provdala za bohatého mladíka, kterého pro ni vybrali. Bylo jí

vskutku pouhých čtrnáct let – v té době nebylo vdávání v tomto věku ničím zvláštním. Ona to však rezolutně odmítla, a aby předešla dalším podobným snahám svých poručníků, s pomocí přátel uprchla do Orvieto, kde následně vstoupila do III. řádu sv. Dominika a usadila se v klášteře vybudovaném pro dominikánské terciářky.

Nadále si vydělávala šitím, přičemž, řečeno pateticky, s každým stehem rostla ve ctnostech. Janina trpělivost a pokora spojené s bezpodmínečnou poslušností se staly pověstnými, stejně jako její srdečnost a vlídnost, s nimiž sloužila svým bližním. S maximální možnou pozorností se starala o nemocné a chudé. Věnovala jim všechny svůj volný čas, když zrovna nepracovala nebo se nemodlila. Za to ji neříkali Jana, nýbrž zdobně sestra Vanna. Byla tu pro ně se vším všudy, mnoha z nich pomohla radou či útěchou – ta schopnost z ní tryskala takřkajíc nezaviněně – byla totiž obdařena zvláštním darem moudrosti, skrze nějž vnášela světlo do temných

*Andrea di Bartolo (1360/70–1428):
Blahoslavená Jana z Orvieto*

lých životů svých bližních. Mnozí z nich díky její radě vstoupili do kláštera.

Jana se hodně a ráda modlila a chovala ve svém srdci obzvláštní úctu k Eucharistii. Modlívávala se tak intenzivně, že bývala celá zalitá potem, zvláště při vyslovení jmen Ježíš a Maria, a to dokonce i v zimních měsících. Spasitelovu bolest zakoušela nesmírně silně navzdory tomu, že neměla viditelná stigmata. Nejvíce trpěla každé páteční odpoledne a podvečer – až do deváté hodiny večerní. Její tělo bylo napjaté, jako by viselo na kříži, přičemž četní svědkové na vlastní uši slyšeli zvuk připomínající praskání kostí. Často též zakoušela fyzickou bolest bičování a zranění od Pokušitele; zato když rozjímal o nanebevzetí Panny Marie, prožívala nezměrnou radost a vznášela se ve vzduchu. Jana obdivuhodně všechny ty stavy spojené s mukami trpělivě a se schopností obětovat Pánu své utrpení přestála a díky tomu se ještě více přiblížila Kristu Ježíši.

Dlouhá léta strádala chatrným zdravím a snášela přitom opuštěnost. Tu naplňoval sám Vykupitel, který k ní přicházel, když ona nemohla přijít za ním do kostela.

Bůh obdařil Janu rovněž darem nahlížení do budoucnosti, předpověděla mj. zázraky, jež se měly stát díky její přimluvě poté, co už bude na pravdě Boží.

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

jeho tělo, to je církev. Do jejich služeb jsem se dal, jak to bylo ve shodě s Božím darem, který mi Bůh svěřil, abych vám plně oznámil Boží slovo, totiž to tajemné rozhodnutí, které bylo skryté od věků a od pokolení, ale které teď bylo odhaleno jeho věřícím: těm Bůh chtěl oznámit, jaké bohatství božské slávy je pro pohany v tomto tajemném rozhodnutí, že Kristus je ve vás, naděje na věčnou spásu. O něm my kázeme, každého člověka napomínáme, každého člověka učíme s veškerou moudrostí, abychom každého člověka učinili dokonalým ve spojení s Kristem.

Evangelium – Lk 10,38–42

Ježíš přišel do jedné vesnice, kde ho přijala do domu nějaká žena jménem Marta. Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila Pánu k nohám a poslouchala jeho řeč. Marta měla plno práce s obsluhou. Přistoupila k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala obsluhovat samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí. Jen málo je třeba, ano, jen jedno. Marie si vybrala nejlepší úděl, a ten jí nikdo nevezme.“

Ke konci života se Janě dostalo možnost prazvláštního setkání s bl. Jakubem Bianconim, dominikánským mnichem zastávajícím službu jejího zpovědníka, toho času žijícího v klášteře v Bevagnu. Navštívil ji jednoho srpnového rána (22. srpna 1301) u jejího lůžka a ona ho požádala o svatou zpověď, k čemuž on milerád svolil. Pak ji podaroval svým pásem a nožem na krájení chleba. Chvilí poté, co odešel, poslala mu do Bevagna drobný dárek co by výraz díků. Jaké ale bylo její překvapení, když v odpovědi přišlo, že bratr Jakub ráno zemřel. Uvědomila si, že jí zpovídal ve chvíli, kdy už v Bevagnu přešel na druhý břeh... Jeho tělo tehdy podle spolubratrů leželo v kostele na márách. Přisvědčili nicméně, že pás i nůž patřily jemu.

Podobné projevy přízně nebes vůči vlastní osobě pokládala sestra Jana za něco nepatřičného, za něco, co si nikterak nezaslouží. Obdiv a popularitu, které díky tomu sklízela, dostaly-li se některé skutečnosti na veřejnost, pokládala za kardinální neštěstí, neboť pozornost druhých vnímala jako utrpení. Ráda by zůstávala ve skrytosti, nepovšimnuta všemi, leč to nešlo, protože už jenom její péče o potřebné vzbuzovala nefalšované uznání všech. Mystické prožitky pak toto uznání jen utvrdily a znásobily.

Ještě jednou krásnou vlastností se bl. Jana z Orvieta vyznačovala – zlo oplácela dobrem a každé utrpení, jež musela zakoušet, chápala jako požehnání, díky němuž si může vyprosit zvláštní milosti. Šla až tak daleko, že za každého člověka, který jí jakýmkoliv způsobem ublížil, si ukládala pokání a modlila se za něho. S trochou nadsázky se v Orvietu říkalo, že kdo chce získat nějakou milost plynoucí z modliteb sestry Jany, měl by jí nejprve pořádně ukřivdit.

Zemřela 23. července 1306 v klášteře terciárek, do něhož se před lety uchýlila. Její tělo vydávalo hned po smrti libeznou vůni květin, a když byl hrob po patnácti měsících otevřen, našli je neporušené. Proto je následně uložili do zvláštního sarkofágu. V jubilejním roce 2000 pak byly Janiny tělesné pozůstatky přeneseny do jejího rodiště ve Fabre.

Dne 11. září 1754 prohlásil papež Benedikt XIV. Janu z Orvieta za blahoslavenou. Je patronkou švadlen, vyšivaček a od roku 1925 všech italských dělnic.

Není volání, které by Bůh neslyšel

– dokončení katecheze papeže Lva XIV. ze str. 2

je v židovské kultuře tak důležité, znamená to, že Bartimaioš nedokáže prožít to, k čemu je povolán.

Na rozdíl od velkého davu lidí, kteří kráčí za Ježíšem, Bartimaioš stojí na místě. Evangelista říká, že sedí u cesty, a tudíž potřebuje někoho, kdo ho postaví na nohy a pomůže mu pokračovat v cestě.

Co můžeme dělat, když se ocitneme v situaci, která se zdá bezvýchodná? Bartimaioš nás učí, abychom se obrátili ke zdrojům, které nosíme v sobě a které jsou součástí nás samých. Je žebrák, umí prosit, ba dokonce může volat! Pokud něco opravdu chceš, udělej vše pro to, abys toho dosáhl, i když tě ostatní kritizují, ponižují a říkají ti, abys to vzdal. Pokud to opravdu chceš, nepřestávej volat!

Bartimaiošův výkřik, zaznamenaný v Markově evangeliu – „Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!“ (v. 47) – se stal velmi známou modlitbou ve východní tradici, kterou můžeme používat i my: „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným.“

Bartimaioš je slepý, ale paradoxně vidí lépe než ostatní a pozná, kdo je Ježíš! Když Ježíš uslyší jeho výkřik, zastaví se a zavolá ho (srov. v. 49), protože není nárek, který by Bůh neslyšel, i když si neuvědomujeme, že se na něj obracíme (srov. Ex 2,23).

Zdá se podivné, že Ježíš nepřistoupil hned k tomu slepému muži, ale když se nad tím zamyslíme, je to způsob, jak znovu oživit Bartimaiošův život: pobízí ho, aby vstal, věří v jeho schopnost jít. Ten muž se může postavit na nohy, může povstat ze své smrtelné situace. Aby to však mohl udělat, musí učinit velmi výmluvné gesto: musí odhodit svůj plášť (srov. v. 50)!

Pro žebráka je plášť vším: je to jistota, domov, ochrana, která ho střeží. Dokonce i zákon chránil plášť žebráka a nařizoval, aby byl večer vrácen, pokud byl dán do zástavy (srov. Ex 22,25). Přesto nás často brzdí právě naše zdánlivá jistota, to, co jsme si oblékli, abychom se chránili, a co nám naopak brání v chůzi. Chce-li jít Bartimaioš za Ježíšem a nechat se uzdravit, musí se mu odhalit v celé své

zranitelnosti. To je zásadní krok na každé cestě k uzdravení.

Rovněž otázka, kterou mu Ježíš klade, se zdá zvláštní: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ (v. 51) Není totiž samozřejmé, že chceme být uzdraveni ze svých nemocí, někdy raději zůstáváme na místě, abychom se nemuseli ujmout odpověd-

nosti. Bartimaiova odpověď je hluboká: používá sloveso *anablepein*, které může znamenat „vidět znovu“, ale které bychom mohli přeložit i jako „pozvednout zrak“. Bartimaioš si totiž nepřejí, aby se mu pouze navrátil zrak, chce také znovu získat svou důstojnost! Abychom mohli vzhlížet vzhůru, musíme pozvednout hlavu. Někdy jsou lidé ochromeni, protože je život ponižil, a oni touží jen po tom, aby znovu našli svou hodnotu.

To, co zachraňuje Bartimaia a každého z nás, je víra. Ježíš nás uzdravuje, abychom mohli být svobodní. Nezve Bartimaia, aby ho následoval, ale říká mu, aby šel, aby se vydal na cestu (srov. v. 52). Marek však příběh uzavírá tím, že Bartimaioš se vydal za Ježíšem: svobodně se rozhodl následovat toho, který je Cesta!

Drazí bratři a sestry, s důvěrou přinášíme před Ježíše své nemoci i nemoci svých blízkých, přinášíme bolest těch, kteří se cítí ztraceni a v bezvýchodné situaci. Volejme také za ně a buďme si jisti, že Pán nás vyslyší a zastaví se.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Takový výklad podává také Augustin v *Il consenso degli evangelisti*, 2, 65, 125; PL 34, 1138.

Pouze Ježíš Kristus ti může dát pravdivé štěstí

Zmyšlenek svatého Šarbela, se mě, mimo jiné, velice do-
týká tato: „**Bůh vás předurčil ke svatosti, ne ke smrti. Svatost se vám nepošestí, svatost je volba. Nečekejte, že vám ji někdo nabídne zvenčí, je potřeba ji žít a uskutečňovat v nitru. Boží království je ve vás. Svátost je milost a vůle: milost vám dává Bůh a na vás je prokázat svou vůli. Máte potenciál stát se svatými, snažte se, abyste jimi byli.**“

Již ve Světle 1/2025 jsem popsal, jak mne, farnost Dobručice a široké okolí oslovil Pán Bůh skrze svatého Šarbela Machlúfa, světce z Libanonu. Psal jsem také o svatě Rafce Boutroussieh z Libanonu. Stále nosím v mysli i v srdci událost z evangelií, jak zástupy lidí přicházely během Ježíšova pozemského života za ním se svými nemocemi. On mnohé uzdravoval, ale také je vyučoval a posvěcoval svým slovem, tj. obdarovával je milostí potřebnou k obrácení od víry zákonické k víře osobní. Obdobnou situaci osobně zakouším každý 22. den v měsíci, v Den úcty svatého Šarbela. Vesnický kostel se pokaždé naplní lidmi, kteří zakoušejí silné doteky Božího působení, mnozí pocítí i uzdravení na duchu či na těle. Já osobně zakouším milost k modlitbě a oběti za nemocné a za osoby v těžkých životních situacích. Uvedu zde několik osobních svědectví lidí, kteří přijíždějí do Dobručice:

22. 6. 2025: „Děkuji za uzdravení synovce Jakuba z těžkého úrazu srdce.“

22. 6. 2025: „Děkuji Ti, Pane, za to, co jsi pro mne učinil, zvládla jsem díky tvé vůli maturitu a přijímačky, ačkoliv jsem byla zoufalá a myslela často na hlouposti. To, že jsi mi pomohl, posílilo mou víru. Jsi úžasný.“

22. 6. 2025: „Děkuji za uzdravení z rakoviny.“

22. 6. 2025: „Jela jsem autobusem do Medjugorje, řidič si několikrát nakopnul palec u nohy. Měl jej velice zanícený, zralý na antibiotika. Večer jsem mu jej pomazala olejem svatého Šarbela, zavázala a ráno jej měl zcela v pořádku.“

22. 2. 2025: „Děkuji za možnost přímělné modlitby, při které jsem dostala velkou milost a posilu jít k celoživotní zpovědi. Bohu díky.“ Šárka

4. 5. 2025: „Svatému Šarbelovi děkuji z celého srdce za uzdravení očí! Zázrak! Vroucí modlitba a 100% důvěra, mnohokrát děkuji. Miluji Tě, Ježíši a svatý Šarbeli.“ Jitka

4. 5. 2025: „Svatému Šarbelovi děkuji za uzdravení. Mé svědectví je zapsáno jako 39. zázrak uzdravení v roce 2023 v Libanonu, v Annay.“ Majka

22. 4. 2025: „Děkuji, Bože, za pomoc a vyslyšení prosb spojených s propuštěním z vězení a za pomoc při odvykání na drogy.“

22. 2. 2025: „Děkujeme za přímělnou modlitbu a za uzdravení z rakoviny mého manžela.“ Věra

9. 2. 2025: „V létě roku 2023 můj bratr Karel dostal silnou mozkovou mrtvici. Odumřela mu část mozku. Paní doktorka řkala, že nebude vůbec chodit ani mluvit.“

Dostala jsem olej svatého Šarbela a modlila jsem se nověnu k svatému Šarbelovi. Každý den jsem dělala bratrovi olejem křížek na čele. Byl hospitalizován téměř 3 měsíce na oddělení LDN v Kopřivnici, kde se pohyboval jen na invalidním vozíku. Bráška dnes chodí do kostela a mluví.“ Vladka

14. 1. 2025: „Uzdravení Jana Pazdery, kdy se 100 lidí přes WhatsApp ve stejný čas modlilo korunku a nověnu k svatému Šarbelovi. Stal se zázrak, Jan byl uzdraven (rakovina jater). Děkujeme.“ Manžele z Křižanova

Díky Bohu! Nutno však připomenout, že křesťanská víra nestojí na zázracích. Jedna z myšlenek svatého Šarbela zní: „**Pouze Ježíš Kristus (který za nás zemřel a z mrtvých vstal) ti může dát pravdivé štěstí. Život křesťana je bytí s Ježíšem Kristem, který přemohl smrt.**“

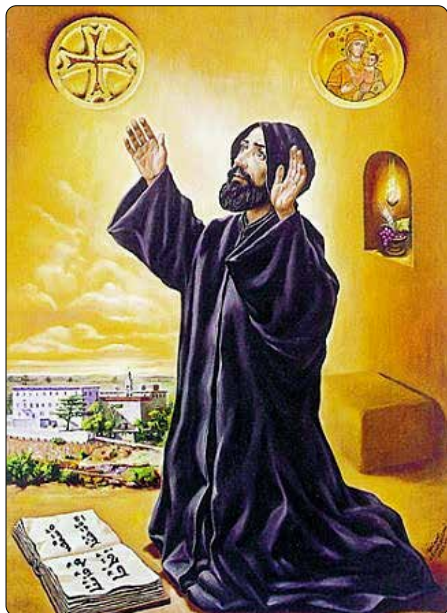
Dne 3. května 2025, během pouti k sv. Filipovi a Jakubovi mladšímu, naši farnost obdarovali pan Raymond Nader a kněz Antoine Bachaalani z Libanonu relikviemi I. stupně svatých Nimatullaha Kassabi Al Hardini a blahoslaveného Stefana Youssefa Nahme z Libanonu. Nyní jsou obě relikvie umístěny ve společném relikviáři se svatým Šarbelem Machlúfem a svatou Rafkou Boutroussieh (viz foto). Rád bych vám tyto naše nové nebeské přátele krátce představil. Spolu s modlitbami k těmto světcům je také najdete na webu farnosti Dobručice (<https://farnostdobručice.cz>).

Svatý Nimatullah byl libanonský mnich, kněz a učenec, který žil v letech 1808–1858. Jako člen Libanonského maronitského řádu zanechal nesmazatelnou stopu v duchovním životě maronitské církve. Jeho hluboká zbožnost a pokora jej přivedla ke svatořečení papežem Janem Pavlem II. Narodil se jako Youssef Kassab v roce 1808 v horské vesnici Hardini v Libanonu. Pocházel z prosté rodiny Georga a Mariume Raadové a měl 6 sourozenců. Od raného věku jej fascinoval život v klášteře a duchovní tradice. Základní vzdělání získal ve škole maronitských mnichů. Projevoval mimořádné nadání pro stu-

Relikviář v podobě libanonského cedru s ostatky libanonských svatých

dium a hlubokou zbožnost. Roku 1828 vstoupil do kláštera sv. Antonína v Qozhaya a přijal řeholní jméno Nimatullah (v překladu: *Dar Boží*). Dne 14. listopadu 1830 složil řeholní sliby a zavázal se k životu v chudobě, čistotě a poslušnosti. V letech 1830–1833 studoval filosofii a teologii v klášteře sv. Cypriána a Justiny

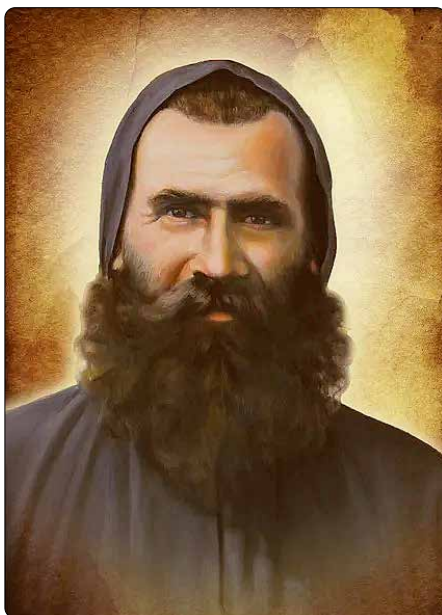
Svatý Nimatullah (1808–1858), libanonský mnich, kněz a učenec

ny v Kfifanu. V roce 1833 přijal kněžské svěcení na Boží hod vánoční, tedy 25. prosince. Působil jako ředitel scholastikátu a profesor morální teologie. Mezi jeho studenty patřil i budoucí světec Šarbel Machlúf. V roce 1845 byl jmenován generálním asistentem opata v klášteře Panny Marie v Tamiche. Tuto významnou funkci zastával celkem třikrát, vždy po dobu tříletého období. Z hluboké pokory několikrát odmítl nabízený úřad generálního opata řádu. Projevoval hlubokou oddanost Nejsvětější svátosti. Často byl nalezen v kapli klečící s pažemi ve tvaru kříže. Vynikal v řemeslné činnosti, zvláště ve vazbě knih. Své práci se věnoval s mimořádnou pečlivostí. Žil v nevídané pokore a věnoval se vroucí modlitbě. Vyhýbal se uznání a vysokým funkcím. V letech 1840–1845 prožíval utrpení se svým lidem během občanské války v Libanonu. Odmítl návrh svého bratra Eliji stát se poustevníkem, chtěl zůstat věrný svému řeholnímu společenství. Zemřel na zápal plic 14. prosince 1858 v Kfifanu a byl pochován v klášteře sv. Cypriána a Justiny.

V roce 1926 byl zahájen proces svatořečení. Dne 7. září 1989 papež Jan Pavel II. uznal jeho hrdinské ctnosti a 10. května 1998 byl blahorečen, 16. května 2004 pak svatořečen. Zázraky na přímlovu tohoto světce jsou uvedeny na webu naší farnosti.

Modlitba: Ježíši, Ty jsi povolal svého kněze svatého Nimatullah, aby opustil svět a žil život modlitby a pokání v klášteře. Naplnil jsi ho svou milostí, která mu pomáhala následovat Tě na cestě svatosti: tedy každý den s radostí nést svůj kříž a tím se posvěcovat. Prosíme Tě, Pane, pro jeho přímlovu splň naše prosby a dej, abychom věrně následovali jeho dobrotu. Děkujeme Ti a spolu s nejmilejší Pannou Marií, které byl svatý Nimatullah tolik oddán, Tě oslavujeme ve společenství se všemi anděly a svatými v nebi. Amen.

Také maronitský řeholník **blahoslavený Stefan Nehme** (1889–1938) patřil mezi významné duchovní osobnosti maronitské církve. Jako člen Libanonského maronitského řádu byl znám svou hlubokou zbožností a neúnavnou pomocí trpícím. Narodil se 8. března 1889 v Lehfedu v Libanonu. Dostal jméno Yousef Nehme. Byl nejmladší ze sedmi dětí, jeho rodiči byli Estephanos Bou Haykal Nehme a Christina Badawi Hanna Khaled. Pokřtěn byl 15. března 1889 v kostele Panny Marie v Lehfedu. Otce ztratil již ve 14 letech. Později studoval v maronitské škole Panny Marie Milostiplné

Bl. Stefan Nehme (1889–1938)

v Sakii Rishmaya. V roce 1905 vstoupil do noviciátu Libanonského maronitského řádu. Dne 23. srpna 1907 složil řeholní sliby a přijal jméno Stefan. Slavné doživotní sliby složil 13. dubna 1924 v klášteře sv. Cypriána a Justiny v Kfifanu. Vykonával manuální práce na polích a v zahradách různých klášterů, pracoval jako zedník či tesař. Byl velmi zručný a svědomitý. Během první světové války rozdával jídlo potřebným. Byl vyhledáván různými kláštéry pro svůj duchovní vhled a pracovní zručnost. Velmi často si opakoval: „Bůh mě vidí.“ Projevoval hlubokou oddanost Matce Boží, která formovala jeho spiritualitu. Svou každodenní práci vykonával s mimořádnou pílí a pokorou. Pomáhal trpícím a hladovějícím a jeho láska neznala hranic. Stal se vzorem řeholního života v maronitské církevní tradici. Zemřel 30. srpna 1938 v klášteře v Kfifanu. Příčinou jeho smrti byla silná horečka vedoucí k mrtvici. Později, 10. března 1951, bylo zjištěno, že jeho tělo nepodlehlo rozkladu. Jeho hrob se stal vyhledávaným poutním místem. Dne 17. prosince 2007 papež Benedikt XVI. uznal Stefana Nehmeho za ctihodného. Byl to první krok k blahorečení. O tři roky později, 27. června 2010, byl blahorečen v klášteře sv. Cypriána a Justiny v Kfifanu, což se stalo významnou událostí pro maronitskou církev. Jeho liturgická památka byla stanovena na 30. srpna. Obřad blahorečení vedl kardinál Angelo Amato jako zástupce papeže Benedikta XVI. Mnoho věřících dodnes hledá jeho přímlovu a prosí o uzdravení. Zázraky na přímlovu tohoto světce jsou uvedeny na webu farnosti Dobratice.

Modlitba v každodenní námaze: Blahoslavený Stefane, nauč mě přijímat každodenní námahu a práci jako posvátnou cestu k Bohu. Jako jsi ty nacházel radost v prostých úkolech klášterního života v Kfifanu, pomoz i mně objevit hlubší smysl v mých každodenních povinnostech. Ve chvílích, kdy se cítím vyčerpan a zdá se mi, že mé síly jsou u konce, připomeň mi trpělivost a vytrvalost, s níž jsi ty kráčet ke svatosti. Vypros mi vytrvalost v dennodenních úkolech mého stavu, aby byla tak silná jako kořeny staletých cedrů, mezi nimiž jsi žil. Amen.

Zdravá rodina – zdravá společnost

Známá dětská psycholožka a spisovatelka Christa Mevesová oslavila 4. března letošního roku 100. narozeniny. Jako dobrovolnice se stala poradkyní, průvodkyní a duchovní matkou pro mnohé, a pokud jde o některé události v naší společnosti, je již po desetiletí skutečnou prorokyní.

Po zakončení vysokoškolského studia začala v šedesátých letech minulého století na základě vlastních zkušeností ve svých přednáškách upozorňovat na psychologické potřeby dětí a brzy nabízela také odbornou psychologickou pomoc. Především varovala před nepřirozenými metodami státní výchovy dětí, předčasnou sexualizací a ideologicky zavádějícími způsoby. Neúnavně a nebojácně, jako dobrá pastýřka, obhajovala pravdu, potřebu křesťanské kultury a rodinné výchovy, a to navzdory občasným útokům. Jednou řekla: „Spisovatelkou jsem se stala proti své vůli; nikoliv proto, abych získala slávu, ale abych znásobila svoji pomoc.“

Po přednášce tehdy ještě neznámého pedagoga Helmuta Kentlera v rozděleném Berlíně, který se snažil odstranit Boha a nahradit ho sexualitou od nejútlejšího věku, byla natolik zasažena, že své teze na toto téma vydala v knize s názvem *Manipulierte Maßlosigkeit* (Manipulovaná bezuzdnost), která vyšla ve vydavatelství Herder-Verlag a prodala se v milionových nákladech. Christa Mevesová se z ničeho nic stala známou osobností. Poukázala na nedostatky a nebezpečí ve výchově, a tak se dostala do povědomí zodpovědných za školství a vědu, jakož i do povědomí politiků, biskupů, kardinálů, ba dokonce německého nuncia a také pape-

Christa se svým bratrem Horstem

že Benedikta XVI. S cílem čelit zvrácenému duchu doby a s ním souvisejícím psychickým újmami na obyvatelstvu napsala více než 120 knih, které byly přeloženy do mnoha jazyků. Přednesla více než 3 000 přednášek, a to i v rádiu či televizi. Svě vědecké poznatky a vlastní antropologii (metodu nazírání na člověka) sepsala v knihách *Geheimnis Gehirn* (Tajemný mozek) a *Charaktertypen* (Charakterové typy). Zároveň nabízela terapeutická sezení pro rodiče a pro jejich děti hledající pomoc a dodnes poskytuje bezplatné poradenství. Stala se rovněž spoluvydavatelkou a redaktorkou týdeníku *Münchener Merkur* a mimořádně známého *Rheinischer Merkur*. Byla spoluautorkou katolických novin *Die Tagespost*, *Schweizerisches Sonntagsblatt* a rakouského časopisu *Vision 2000*. Články psala i jako členka redakcí různých novin, křesťanských a vědeckých časopisů. Byla vyznamenána francouzskou cenou *Prix Amade*

„Mým jediným motivem bylo sloužit Pánu, a tak s jeho pomocí a mým zkušenostmi posílit rodinu!“

a anglickou *Medal of Merit*, následovala četrnáctá ocenění, jako například Záslužný kříž I. třídy Spolkové republiky Německo, Cena Konráda Adenauera, Cena za nejlepší německou učebnici a papežské ocenění Řád svatého Řehoře Velikého.

Christa Mevesová
vypráví o svém životě

„Oba moji rodiče byli umělci. U malého přítoku Labe v holštejnském Neumünstru vlastnili dům se zahradou, nekonečně pestrou pro mne i pro mého o dva roky staršího bratra. Tady jsme měli všechny možnosti a příležitosti k průzkumu zejména čisté vody a mnohých živočichů v ní. Můj bratr se později stal vedoucím oddělení v Institutu Maxe Plancka v Bavorsku. Můj otec studoval na vysoké škole umění v Berlíně a své impresionistické schopnosti vložil do nespočetného množství obrazů. Byl hlu-

Christa Mevesová

boce věřící a každou neděli mě vodil za ruku na bohoslužby do nedalekého luteránského kostela. Každý jeho obraz, který namaloval, byl jakoby vyznáním lásky našemu Bohu Stvořiteli. Moje matka byla umělecká tkadlena. Tkala nejkrásnější gobelíny, které navrhoval můj otec. Pro nás děti vytvářela na kolovrátku a krosnách složité kusy oblečení s nádhernými krajkami. Jelikož to však na živobytí mých rodičů jako umělců nestačilo, pracovali zároveň i jako učitelé. Až do začátku Hitlerovy říše v roce 1933 byl náš život pestrý, i když skromný, ale šťastný, zbožný a bezstarostný. Často jsme jezdili na prázdniny k nedalekému moři a toulali se po šlesvicko-holštýnských ostrovech v Severním moři. Pak se však tato idyla náhle skončila.“

Druhá světová válka

„Obyvatelstvo se muselo podřídit NSDAP – Národněsocialistické německé dělnické straně. Jelikož se moji rodiče nechtěli podvolit, matka se musela vzdát učitelství a otec předepsaného zvýšení platu. S počátkem druhé světové války v roce 1939 byl můj bratr hned po maturitě povolán do armády a my děvčata jsme po ukončení školy musely plnit četné pracovní úkoly související s válkou. Pracovaly jsme například jako dělnice v zemědělství anebo při výrobě zbraní.“

Když na podzim 1944 začalo bombardování německých měst, náš dům byl těžce zasažen. Proto jsem s rodiči utekla k příbuzným na venkov.

Po skončení války jsem se hned přihlásila na univerzitu v přístavním městě

Kiel. Ačkoli město bylo z velké části zničené a univerzita ještě nebyla plně funkční, okamžitě mě na ni přijali, a tak jsem v letním semestru roku 1945 navzdory všem útrapám pokračovala ve studiu, které jsem započala ve Wroclawi.

V létě 1946 jsem se na malé, soukromé a zároveň veselé zábavě seznámila se svým budoucím manželem. Navzdory tomu, že jsme neměli střechu nad hlavou, 18. prosince téhož roku jsme se vzali. Jako mladý oční lékař odešel můj manžel z univerzity v Kielu na univerzitní oční kliniku v Hamburgu, kde se v roce 1949 ještě stále v nevyhovujících nemocničních podmínkách narodila naše nejstarší dcera. Několik dní předtím jsem složila závěrečné zkoušky z pedagogiky a o něco později se Konrád Adenauer přičinil o to, abychom měli aspoň zčásti nezávislou ústavu. Abychom si s mužem společně mohli vybudovat domov, ucházel se o licenci na oční ambulanci v severním Ně-

Christa Mevesová

mecku. Dostal ji v téměř nepoškozeném městě Uelzen, kde se v roce 1953 narodila naše druhá dcera. Až zde se náš život postupně ustálil. Se svými dětmi a dětmi ze sousedství jsem v zahradě vedla šťastnou soukromou bezplatnou školkou. Přitom jsem u dětí objevila četné problémy v chování, způsobené nevhodnými výchovnými metodami.

V tomto období musely mladé matky z důvodu existenční nouze chodit do práce, což se považovalo za pozitivní způsob života. Ale jak to působilo na děti? V městském centru vzdělávání dospělých jsem proto organizovala kurzy na téma *Neurotické dítě*. O kurzy byl velký zájem, byly vždy plně obsazené. Výsledkem bylo, že jsme ve spolupráci s vedoucím úřadu

péče o mládež (německé organizace *Jugendamt*) otevřeli podpůrnou službu pro děti v nouzi. V Berlíně a Göttingen vznikly nové instituty pro dětskou terapii, což byla nabídka, jež mi vyhovovala. Po absolvování doplňkového vzdělávání a praxe jsem získala licenci jako psychoterapeutka pro děti a mládež, což v té době znamenalo, že jsem mohla mít vlastní ambulanci pro děti a mladé lidi s poruchami chování. Tu jsem si však oficiálně otevřela až po zakončení studia svých dvou dětí. Během tohoto období mě požádali, abych působila také jako soudní znalec u soudních rozhodnutí.“

Spisovatelská činnost

„Na základě četných žádostí o literaturu jsem v roce 1967 napsala svoji první knihu *Die Schulnöte unserer Kinder* (Školní těžkosti našich dětí) a na žádost Bavorského školního úřadu zase knihu o výchově *Erziehen lernen* (Učit se vychovávat), jež je dodnes bestsellerem a často se používá jako učebnice. Následně jsem dostala mnoho pozvánek přednášet o tomto tématu. Na konci šedesátých let mě moje varování před ideologií bez Boha a jejími zvrácenými radami o takzvané vzletné ateistické studentské revoltě na přelomu 60. a 70. let z ničeho nic proslavila. Vystrašená poválečná společnost se ochotně chopila mých napomenutí. Mé prognózy a varování před ideologizovanou pedagogikou se najednou dostaly na titulní stranu známého deníku FAZ. Od té doby jsem čelila téměř nepochopitelnému množství publikací, kdy mě žádali o spolupráci. Psala jsem, cestovala, přednášela a autorsky se podílela – a to všechno bez vlastní kanceláře či profesionální organizace. Spolu se známým hluboce vě-

řícím vědcem, profesorem Dr. Illiesem, jsem přednášela před tisíci posluchači a bojovala proti ateistickému duchu. Při přednáškách byla občas potřebná i policejní ochrana. Odpor však zanikl při očividných pozitivních reakcích většiny obyvatelstva.

Moje prognózy se dodnes ukazují jako pravdivé, například, že děti se mohou vyvíjet mnohem lépe, když jsou kojeny a osobně se o ně stará vlastní matka, anebo že otec a matka jsou nenahraditelnými vzory pro pěti- až sedmileté děti ve fázi identity. Potvrzením mých tezí jsou děti a mladí lidé, kteří jsou otevření a schopni učit se.

Údiv nad někdy až »zázračnými« okolnostmi nás s manželem stále více utvzoval v tom, že nás vede Duch Svatý. To všechno posílilo můj život modlitby. Postupně jsem si vybudovala vztah k Eucharistii a k Panně Marii, proto jsem v roce 1987 vstoupila do katolické církve. Následoval mě i můj manžel. Když v roce 1997 utrpěl mozkovou příhodu, pečovala jsem o něj šest let až do jeho smrti.

Touha pracovat pro duševní zdraví dětí mě vedla k tomu, že jsem spolu s dcerami založila sdružení *Verantwortung für die Familie-VFA e.V.* (Zodpovědnost za rodinu). Od té doby jsem prostřednictvím publikace *Meves aktuell* (Mevesová aktuálně) v kontaktu s tisíci členy sdružení.

Pád a infekce způsobená koronavirem ukončily moji aktivní kariéru. Dnes, milí přátelé a čtenáři, se na vás obracím s výzvou a slovy římského filosofa Probertia: »Ve velkých věcech také chtít znamená dost!«

Z *Vítězství Srdce* 163/2025
přeložil a upravil -dd-

POUŤ K PANNĚ MARIÍ KLOKOTSKÉ

Čtvrtek 14. srpna 2025 – 19.00 varhanní koncert vnuka Ladislava Šotka; Štěpán Sova (varhany), Eliška Janouchová (zpěv) a hosté. (Ve spolupráci s Odborem kultury a cestovního ruchu města Tábora.)

Pátek 15. srpna 2025 – 17.00 mše svatá s P. Martinem Sedloněm OMI (misionář milosrdenství).

Sobota 16. srpna 2025 – 8.00 mše svatá s P. Tomášem Cyrilem Havlem CFSsS (břevnovský klášter) • **10.00 mše svatá s Mons. Karlem Herbstem SDB** (emeritní pomocný biskup pražský)

• 17.00 mše svatá s P. Jiřím Můčkou OMI (administrátor poutního místa Klokoty). V tento den od 8.00 do 12.00 bude ke kostelu přístup autem omezený. Na této akci se bude fotografovat.

Neděle 17. srpna 2025 – 10.00 mše svatá s P. Zdeňkem Jančaříkem SDB (překladatel a autor duchovní literatury) • 11.15 beseda s P. Zdeňkem Jančaříkem SDB v kostele.

Živé přenosy (s výjimkou sobotní mše svaté v 10.00) můžete sledovat na www.klokoty.cz.

Papežové o stáří

Liturgická památka svatých Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie (26. července), předznamenává pátý *Světový den prarodičů a seniorů*, který letos připadá na neděli 27. července. Papež František k loňskému Světovému dni napsal poselství na téma „V čase stáří mě neopouštěj“ (srov. Ž 71,9).

Ježíšovi prarodiče

Památka Ježíšových prarodičů připadla na 26. července. Až papež Pavel VI. v roce 1969 u příležitosti reformy nového liturgického kalendáře spojil památku Ježíšových prarodičů ve stejný svátek. Předtím se totiž připomínali v oddělených dnech. U Anny byl svátek stejný jako dnes, zatímco svátek Jáchyma připadal na 16. srpna. „Svatí Jáchym a Anna,“ řekl papež František při modlitbě Anděl Páně 26. července 2013 během své apoštolské cesty do Ria de Janeira, „jsou součástí dlouhého řetězce, který předával víru a lásku k Bohu v teple rodiny až k Marii, která přijala Božího Syna ve svém lůně a dala ho světu, dala ho nám.“ S jejich domovem, dodal papež při této příležitosti, je spojena „vzácná hodnota rodiny jako privilegovaného místa pro předávání víry“.

Téma, které vloni papež František zvolil pro Světový den prarodičů a seniorů: „V čase stáří mě neopouštěj“, má zdůraznit, jak je osamělost bohužel trpkým společníkem v životě mnoha starších lidí, kteří jsou často obětí kultury odpisu. Téma dne je převzato ze Žalmu 71, tedy z invokace starého člověka, který líčí svůj příběh přátelství s Bohem. Oslava tohoto dne chce oceněním charismat prarodičů a starých lidí a jejich přínosu pro život církve podpořit angažovanost každého církevního společenství v budování mezigeneračních vazeb a v boji proti osamělosti, s vědomím, že – jak uvádí Písmo – „není dobré, aby byl člověk sám“ (Gn 2,18). Papež ve svém poselství k tomuto dni zdůrazňuje, že Bůh nikdy své děti neopouští. „Neodhazuje žádný kámen, naopak, právě ty „nejstarší“ jsou bezpečným základem, na němž mohou

spočinout »nové« kameny, aby společně postavily duchovní stavbu.“

Jan Pavel I.: Mysleme na srdce našich seniorů

Papežové se několikrát pozastavili nad úlohou starých lidí ve společnosti. Papež Jan Pavel I. při generální audienci 6. září 1978 připomněl zejména epizodu související s jeho biskupskou službou:

„Jako benátský biskup jsem občas chodíval do pečovatelských domovů. Jednou jsem tam potkal jednu starou ženu: »Jak se vám daří, paní?« – »Dobře, jídlo je dobré! Teplo? Ano, topí nám tu, je tu pěkně teplo.« – »Tak co, jste šťastná, paní?« – »Ne,« málem se rozplakala. – »Ale proč pláčeš?« – »Moje snacha, můj syn za mnou nikdy nepřišli. Chtěla bych vidět vnoučata.« – Nestačí mít teplo, jídlo, je tu srdce, musíme myslet i na srdce našich seniorů. Bůh řekl, že rodiče je třeba respektovat a milovat, i když jsou staří.“

Sv. Jan Pavel II.: Stáří je výsada

I poslední etapy života jsou plné hodnoty, smyslu, důstojnosti. Ve své promluvě ke skupinám seniorů 23. března 1984 Jan Pavel II. zdůraznil, že být starý je výsada:

„Vy, drazí bratři a sestry, jste se zařadili do kategorie starších lidí, kterou tvoří muži a ženy ze všech společenských vrstev a všech kulturních úrovní. Poté, co jste se třeteli vnější rozdíly, jste tedy jedinečně sjednoceni ve své lidské důstojnosti. Vstup do stáří je třeba považovat za výsadu: nejen proto, že nikoli každý má to štěstí dosáhnout tohoto milníku, ale také a především proto, že je to období konkrétních možností, jak lépe přehodnotit minulost, hlouběji poznat a prožít velikonoční tajemství, stát se v církvi příkladem pro celý Boží lid.“

Benedikt XVI.: Moudrost seniorů je bohatstvím

Přijímat starší lidi znamená přijímat život. To zdůraznil papež Benedikt XVI. dne 12. listopadu 2012 při návštěvě jednoho římského domova pro seniory:

„V Bibli je dlouhověkost považována za Boží požehnání; dnes se toto požehnání rozšířilo a mělo by být vnímáno jako dar,

Svatí Jáchym a Anna

který je třeba ocenit a vážit si ho. Společnost, ovládaná logikou efektivit a zisku, je však často jako takové nevíta, naopak je často odmítá a považuje starší lidi za neproduktivní, neužitečné. Člověk tak často pocituje utrpení těch, kteří jsou odsunuti na okraj společnosti, žijí daleko od svých domovů nebo jsou osamoceni. Myslím, že bychom, počínaje rodinami a veřejnými institucemi, měli více pracovat na tom, aby starší lidé mohli zůstat ve svých domovech. Životní moudrost, jejímiž jsme nositeli, je velkým bohatstvím. Kvalita společnosti, chtěl bych říci civilizace, se posuzuje také podle toho, jak se zachází se staršími lidmi a jaké místo je jim vyhrazeno ve společném životě. Kdo udělá místo pro seniory, udělá místo pro život! Kdo přijímá staré lidi, přijímá život!“

V naší společnosti, která je stále více postižena kulturou odpisu, jsou starší lidé často odstrčeni, opuštěni ve své samotě. Nechybí ani ti, kteří zneužívají jejich slabosti. Mnozí lidé v takzvaném třetím věku se stávají obětí podvodu. Jejich bolestné volání, podnícené i prožitkem nemoci, často není vyslyšeno. Ale právě tyto staré a křehké kameny, jak připomínal často papež František, jsou základem, na němž spočívá budoucnost společnosti.

Zdroj:

<https://www.vaticannews.va/cs.html>
(Redakčně upraveno)

Rodiny potřebují silné katolické otce, aby je vedli do nebe

Otcovství je obrovský dar, který mužům dává sám Bůh, jenž od nich žádá, aby se starali o děti, které jim dává, a vychovávali je.

Dobří otcové vedou. Silní otcové pomáhají formovat své děti a jejich víru... A věrní otcové pomáhají formovat věrné děti, kterým záleží na blahu druhých. Na otcích záleží – vytvářejí hluboký a trvalý vliv nejen na své vlastní rodiny, ale i na lidi, které jejich rodiny oslovují.

Vím to z první ruky, protože můj otec je neuvěřitelný otec, manžel a muž. Nejenže sloužil naší rodině s vírou, láskou a porozuměním, ale sloužil naší zemi jako důstojník námořní pěchoty a se stejnou vírou, láskou a porozuměním vedl rovněž ty, kteří byli pod ním. Je to jeden z nejlepších lidí a nejlepších katolíků, které znám.

A kdyby každé dítě mohlo říci: „Můj otec je jeden z nejlepších lidí a nejlepších katolíků, které znám“, představte si, o kolik by byla naše společnost silnější.

V současnosti však mnozí svým odmítavým postojem bagatelizují roli otce, anebo dokonce tvrdí – v případech umělé-

ho oplodnění či náhradního mateřství –, že není potřebný. Statistiky ukazují, že je to ve své podstatě nepravdivé, a vykresluje hrozivý obraz rodin bez otců.

Pravdou je, že rodiny bez otců mají čtyřikrát vyšší pravděpodobnost, že budou žít v chudobě spíše než manželské rodiny, a u dětí bez otců je vyšší pravděpodobnost, že se budou chovat delikventně, zneužívat drogy a trpět depresemi. Bezotcovství má vliv rovněž na duševní zdraví, jak ukazují studie: z rodin bez otce pochází 63 % sebevražd mladých lidí a 85 % dětí, u nichž se projevují poruchy chování. Dále: dle studie z 56 střeleb na školách jen 10 střelců (18 %) vyrůstalo ve stabilní rodině s oběma biologickými rodiči.

Soupis škodlivých účinků chybějících otců je dlouhý. Ještě horší jsou však škody, jež nepřítomní otcové – ať už fyzicky, nebo duchovně nepřítomní – způsobují osobnostnímu růstu dětí a jejich víře.

Studie také ukazují, že náboženské praktiky otce a jeho oddanost Bohu předpovídají, zda jeho děti zůstanou věrné i v dospělosti. *Ignited by Truth* informuje o švýcarské studii z 90. let minulého stole-

Susan Ciano je absolventkou University Notre Dame v Indianě (USA) a již více než 20 let pracuje jako spisovatelka a redaktorka – z toho víc než 16 let v pro-life oblasti. V současnosti je redaktorkou *Celebrate Life Magazine* (vydává *American Life League*) – národního katolického pro-life časopisu. Je rovněž ředitelkou a výkonnou redaktorkou *Culture of Life Studies Program* – katolické pro-life vzdělávací organizace pro děti od 12 let.

tí (novější studie nebyly provedeny), podle níž bylo zjištěno, že 74 % dětí manželského páru pokračuje v praktikování náboženství aspoň nepravidelně, pokud otec dává správný příklad. Bez otcova příkladu se tato statistika dramaticky snižuje.

Nemají-li otcův věrný vzor, cítí se děti často ztracené a bez cíle. Zdá se, že nic je nečiní šťastnými ani naplněnými. Proto je „úkolem otce“ vést svoji rodinu do kostela, ke studiu víry, k chování naplněnému vírou, k dobrovolnictví a konečně i do nebe.

Dobrý a věrný otec ukazuje svým dětem, jak reagovat na svět a jak v něm žít. Žije z víry. Pravidelně chodí na mši svatou. Stará se o to, aby jeho děti přijímaly svátosti. Slouží druhým. To všechno dělá proto, že mu záleží na duších jeho dětí. To je jeho zodpovědnost.

Jak řekl svatý Jan Pavel II. ve *Familiaris consortio*: „Protože muž ukazuje a napodobuje na zemi otcovství Boží, je povolán, aby zaručoval rovnoměrný vývoj všech členů rodiny. Této úloze dostojí velkodušnou odpovědností za život, počatý pod srdcem matky, pečlivější spoluúčastí na výchově, práci, která nepoškozuje pevnou

POUTĚ DO MEDJUGORJE 2025

Srdečně zveme na poutě do Medjugorje v Jubilejním roce 2025 s CK Hvězda mořská. Medjugorje je jedno z nejznámějších a nejnavštěvovanějších mariánských poutních míst, kde se dosud zjevuje každý den Panna Maria, Královna míru. Na poutích je zajištěn bohatý duchovní program: účast na večerním modlitebním programu farnosti, výstup na vrch Zjevení Podbrdo a na horu Križevac, návštěva místních komunit, svědectví, prostor pro osobní modlitbu, možnost získání plnomocných odpustků v kostele sv. Jakuba. Poutě jsou duchovně doprovázeny kněžími.

Vydejte se s námi na místo, kde se nebe dotýká země, a objevte pravou radost, pokoj a lásku.

TERMÍNY POUTÍ 2025:

- **Mladifest** | 1.-9. 8. | P. Petr Václavek, P. Romuald Štěpán Rob | Cena: 4 200 Kč + 209 €
- **Nanebevzetí Panny Marie** | 11.-17. 8. | P. Bogdan Stępień OSPPE | Cena: 3 990 Kč + 179 €
- **S Hvězdou mořskou** | 7.-13. 9. | Cena: 3 990 Kč + 179 €
- **Říjnová** | 5.-11. 10. | P. Piotr Pawlik OFMConv. | Cena: 3 990 Kč + 179 €
- **Chlappská** | 26. 10.-2. 11. | P. Šebestián Smrčina OFM | Cena: 4 200 Kč + 229 €
- **Slavko Barbarić** – 25. výročí úmrtí | 22.-28. 11. | Cena 3 990 Kč + 179 €
- **Vánoční** | 22.-27. 12. | Cena: 3 990 Kč + 129 €
- **Silvestrovská** | 28. 12.-3. 1. | Cena: 3 990 Kč + 179 €

Přihlášení a více informací najdete na webu www.hvezdamorska.cz.

V případě dotazů kontaktujte: info@hvezdamorska.cz, tel. 774 292 428.

soudržnost rodiny, nýbrž ji podporuje, živým svědectvím zralého křesťanského života, v němž účinně uvádí děti do živé zkušenosti s Kristem a církví.“ (FC 25)

Není to snadná cesta. Dnešní sekulární svět bombarduje rodiny a děti hříchem, láká je, aby přijaly to, co je zdánlivě „zábavné“ a dobré tady a teď, bez toho, aby myslely na věčnost. Bez silného otce, jenž by je vedl, je větší pravděpodobnost, že děti odpadnou od víry a budou si myslet, že je bezvýznamná, nebo dokonce zbytečná.

Pochopiv to, svatý Pavel VI. se otázel: „Otcové, modlíte se aspoň někdy se svými dětmi, s celým domácím společenstvím? Váš příklad upřímnosti v myšlení a konání, spojený s nějakou společnou modlitbou, je poučením pro život, úkonem uctívání, který má mimořádnou hodnotu. Tímto způsobem vnášíte do svých domovů pokoj: *Pax huic domui*. Pamatujte, že takto budujete církev.“

Budování katolické církve je úkol, který dal Ježíš, když chodil po této zemi. Svým apoštolům řekl, aby šli a zís-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! I dnes děkuji Všemohoucímu, že jsem s vámi a že vás mohu vést k Bohu lásky a míru. Ideologie, které ničí vás i váš duchovní život, jsou pomíjivé. Já vás volám, dítě, vraťte se k Bohu, protože s Bohem máte budoucnost a věčný život! Děkuji vám, že jste odpověděly na mé volání.“

Medžugorje 25. června 2025

kávali učedníky ze všech národů a křtili je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. (srov. Mt 28,19) Toto budování církve začíná doma.

Papež Lev XIV. nedávno řekl, že „rodiny jsou kolébkou budoucnosti lidstva“. Společnost selhává, když selhávají rodiny. Proto se, otcové, musíte starat o duchovní život svých rodin. Tato práce – nejdůležitější ve vašem životě – vyžaduje neustálou a každodenní pozornost. To znamená jít příkladem, když jde o otázky víry. Apatie a nečinnost hlasitě křičí, že je v pořádku upřednostňovat jiné věci před Bohem. Vynechávání mše svaté ukazuje, že Bůh není

tak důležitý. Vynechávání Boha z každodenních rozhovorů ukazuje, že ve skutečnosti není ve vašem srdci.

A když Bůh není ve vašem srdci, pravděpodobně nebude ani v srdcích vašich dětí. Potřebujeme otce, kteří se nebojí odvážně vést své rodiny k Bohu a vyučovat pravdám víry. Otcové, pamatujte, že jste Božíma rukama zde na zemi. Ať vás vaše děti vidí, jak se zúčastňujete mše svaté, zpíváte ve sboru anebo se přátelíte s knězem ve farnosti! Obklopte se lidmi plnými víry.

Potřebujete-li pomoc anebo vedení, modlete se a obraťte se k Bohu nebo ke svatým, jako jsou svatý Jáchym – otec Panny Marie, svatý Ludvík Martin – otec svaté Terezie z Lisieux, svatý Josef anebo svatý Tomáš Morus.

Zejména rozptýlte všechny obavy, které máte z vyučování víry svých dětí. Slyšel jsem otce vyprávět, že nechtějí „tlačit na své děti kvůli náboženství“, protože se bojí, že je odradí od Boha, avšak tato apatie způsobuje přesný opak. Říká vašim dětem, že vám na nich nezáleží. Vyjadřovat a prožívat svoji lásku k našemu nebeskému Otci, přivádět děti na mši svatou, zapojovat je do svátosti, učit je o svatosti života a vést je k tomu, aby dělaly dobrá a věrná rozhodnutí, neznamená tlačit je. Je to **vedení**. Říct, že na ně nechcete tlačit, je výmluva. Zbavuje vás to zodpovědnosti a přenechává ji světu, jemuž na duši vašeho dítěte ani trochu nezáleží.

Otcové, vaší povinností je chránit duše svých dětí a k tomu musíte vystoupit a vést. Čeká nás bezvýznamná existence, jestliže naše oči nebudou hledět na věčnou odměnu, a pokud duchovně neuspějete u svých dětí, jejich duše nebudou jediné v ohrožení.

Denní modlitba otců

Pane, náš Bože, děkujeme Ti za dar otcovství. Prosíme Tě o pomoc, když máme potíže a když selháváme ve svém poslání milovat a chránit naše rodiny.

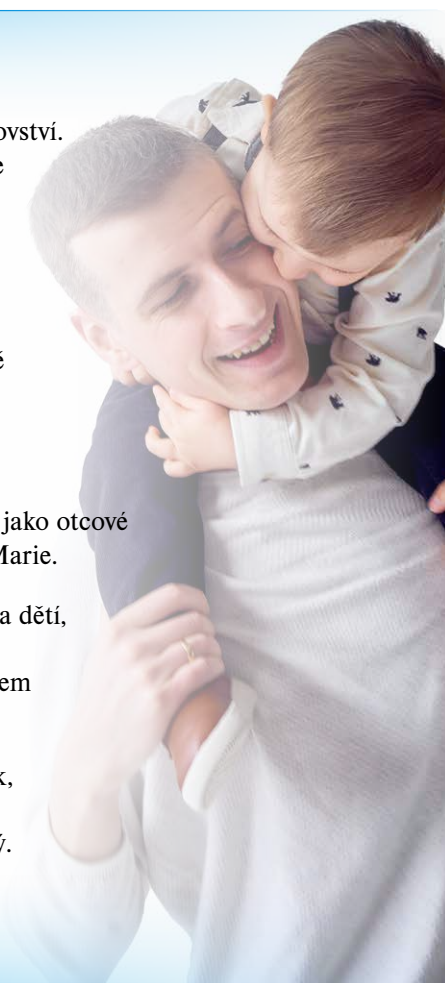
Chceme se odvrátit od věcí, které nás od Tebe oddělují. Prosíme Tě, provázej nás v našem životě a veď nás ve všem, co děláme.

Pane, dej nám radu a sílu, abychom naplnili naše poslání a přijali naše pravé místo ve společnosti jako otcové podle příkladu sv. Josefa, muže Panny Marie.

Prosíme Tě, Pane, o ochranu všech žen a dětí, které jsi svěřil do naší péče. Prosíme Tě, chraň je před jakýmkoliv zlem a špatnými vlivy.

Pane, prosíme, žehnej Modlitbám matek, Modlitbám otců a Dětem víry, ať nás všechny i nadále vede Duch Svatý. Amen.

Zdroj: <http://www.modlitbyotcu.cz>

Z <https://www.lifenews.sk>
přeložil a upravit -dd-

MODLITBA ZA MÍR A USMÍŘENÍ MEZI NÁRODY

Všemohoucí Bože, nazýváme tě naším Otcem, protože věříme, že se skláníš k nám jako ke svým dětem.

Víme, že toužíš po tom, abychom na zemi žili v pokoji a ve tvé lásce a posíláš nám Ducha Svatého, aby nám dával sílu překonávat hřích a vytvářet jednotu.

Ty jsi dárce pokoji, proto nás laskavě vyslechni, když tě úpěnlivě prosíme o mír a pokoj ve světě:

- aby všichni lidé pochopili, že nikdo nemá právo dosahovat svých zájmů násilím a nenávisť,
- aby kvůli sobectví několika nemuseli mnozí utíkat z vlastního domova,
- aby zodpovědní bránili svobodu a důstojnost všech lidí,
- aby nikdo netrpěl pro svou víru a národnost,
- aby navždy zmlkly zbraně, které způsobují vyhasínání nevinných lidských životů.

Prosíme tě, Otče, za Svatou zemi, Irák, Sýrii, Ukrajinu a všechny země, ve kterých člověk bojuje proti člověku, bratr proti bratru:

- ať odpuštění zvítězí nad nenávisť a pomstou,
- pokoj a mír nad každým konfliktem,
- ochrana lidského života nad ekonomikou a vidinou bohatství.

Ať tvůj Duch přemůže tvrdost lidských srdcí.

O to tě prosíme na přímlovu Sedmi-bolestné Panny Marie, Královny míru, skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, který nám otevřel cestu do království věčného pokoje. Amen.

*Zdroj: www.fatym.com
(Redakčně upraveno)*

VEČERNÍ KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY S HUDEBNÍM DOPROVODEM V POUTNÍM AREÁLU KLOKOTY

13. SRPNA 2025 / začátek v 19 hodin

Průvodkyně: Marie Janouchová,
varhany: Štěpán Sova,
zpěv: Eliška Janouchová.

Vstupné: 150 Kč.

Rezervace na: klokotyputni@centrum.cz
nebo na tel. č. **731 139 306**

(po-pá, 9-16 hodin).

Informace také na www.klokoty.cz.

V loňském roce překročily výdaje na jaderné zbraně 100 miliard dolarů

S výdaji vynaloženými v roce 2024 na rozšíření jaderného arzenálu v devíti zemích vybavených jadernými zbraněmi – Číně, Severní Koreji, Francii, Indii, Izraeli, Pákistánu, Spojeném království, Rusku a Spojených státech amerických – by bylo možné téměř dva roky uživit všech 345 milionů lidí, kteří v současné době čelí nejzávažnějšímu nedostatku potravin na světě, včetně hladomoru.

Výroční zpráva ICAN

Tento údaj – právě v den, kdy Izrael zaútočil na iránský jaderný program – vyplývá z výroční zprávy o výdajích na atomové zbraně zveřejněné *Mezinárodní kampaní za zrušení jaderných zbraní* (ICAN, International Campaign to Abolish Nuclear Weapons). Podrobný dokument odhaluje, že v loňském roce Peking, Pchjongjang, Paříž, Dillí, Tel Aviv, Islámábád, Londýn, Moskva a Washington utratily více než 100 miliard dolarů na rozvoj svých jaderných arzenálů, což představuje nárůst o přibližně 11 % oproti předchozímu roku. To odpovídá 3 169 dolarům za sekundu, 274 milionům dolarů za den a 1,9 miliardám dolarů za každý týden loňského roku. Jsou to velmi významná čísla, která svědčí o postupném zbrojení ve světě, včetně jaderného. A to v době, kdy se Organizace spojených národů potýká s hlubokými škrty ve svém financování, přičemž částka, kterou těchto devět zemí utratilo za jaderné zbraně, by mohla pokrýt rozpočet OSN téměř 28krát. „To je jen několik příkladů z mnoha alternativních iniciativ, které by nám skutečně zajistily dlouhodobou bezpečnost, na rozdíl od jaderných zbraní,“ upřesňuje Susi Snyder, spoluautorka zprávy spolu s Alicí Sanders-Zakre a koordinátorka programů ICAN.

Jaderné hlavice ve světě

V současné době je na světě asi 12 000 jaderných hlavice, z nichž téměř 90 % patří Spojeným státům americkým a Rusku. Podle zprávy loni USA opět utratily více než všechny ostatní jaderné mocnosti dohromady: 56,8 miliardy

dolarů. Čína se s 12,5 miliardami dolarů udržela na druhém místě. Třetí místo s 10,4 miliardami dolarů, což představuje 10 % celkové částky, zaujímá Spojené království. Následuje Rusko s něco málo přes 8 miliard, Francie s 6,8 miliardami, Indie s 2,6 miliardami, Izrael a Pákistán s něco málo přes miliardu a nakonec Severní Korea s 630 miliony dolarů. Dokument také analyzuje náklady vynaložené zeměmi, které hostí jaderné zbraně jiných států, mezi nimiž jsou Belgie, Německo, Itálie, Nizozemsko a Turecko.

Peníze je třeba soustředit jinde

Zpráva ICAN dále kritizuje, že peníze vynaložené na jaderné arzenály jsou „promarněné“, protože samotné jaderné mocnosti formálně souhlasily (ve společném prohlášení z počátku roku 2022), že „jaderná válka nemůže být vyhrána a nikdy by neměla být vedena“. Kromě toho odčerpávají prostředky od jiných priorit: 100 miliard dolarů mohlo být totiž použito na financování opatření zaměřených na řešení bezpečnostních hrozeb způsobených změnou klimatu a úbytkem živočišných a rostlinných druhů, nebo na zlepšení základních veřejných služeb, jako je zdravotnictví, bydlení a vzdělávání. Bohužel, navzdory opakovaným mezinárodním výzvám v současné době neexistují předpoklady pro zvrát, který by zastavil nebo alespoň zpomalil pokračující vývoj jaderných zbraní. Mezinárodní kampaň za zrušení jaderných zbraní se sídlem v Ženevě, která je aktivní od roku 2007 ve 107 zemích, je globální koalicí občanské společnosti, která usiluje o podporu přistoupení ke *Smlouvě o zákazu jaderných zbraní* a její plné provedení. V roce 2017 získala Nobelovu cenu míru „za svou práci při upozorňování na katastrofické humanitární důsledky jakéhokoli použití jaderných zbraní a za mimořádné úsilí o dosažení smlouvy zakazující tyto zbraně“.

*Zdroj:
<https://www.vaticannews.va/cs.html>
(Redakčně upraveno)*

Pondělí 21. 7. 2025

6:05 Na pořadu rodina (21. díl): Rodina a politika
7:05 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře: Ohlédnutí za 16 lety **9:00** Ženy naší rodiny **9:20** Outdoor Films s Petrem Sigutem: Fotograf přírodních krás **10:50** Nic než národopis **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** První křesťané: Křest Barbarů **13:20** Mosambik – Jsem vnitřní uprchlík **14:00** Za obzorem: Ve službách papeže **14:35** Naši – osobnosti lidové kultury – Marie Pachtová **14:55** Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – O kráse a kouzlu Komenského Labyrintu **16:05** Na startu: Se Samuelem Vaculíkem, managerem festivalu UNITED **16:25** Jánošíkove dny v Terchovej 2024 **17:20** Sicílie, přijetí zraněného lidství **18:00** Sedmihlášky (91. díl): Ej, veru nebudem **18:05** Příběhy Starého zákona: David a Batšeba **18:15** Cirkus Noeland (28. díl): Roberto, Kekulín a robot **18:50** Malina Brothers na Mohelnickém dostavniku **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** V pohorách po horách: Vápeč – Strážovská hornatina **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Štěstí trochu jinak **19:45** Přejeme si... **20:05** Bohém s Bohem: Lucie Žáčková **20:50** Poutníci času: S Lê Văn Quyệtem **21:15** Jak se rodil vodní živel **21:30** Za obzorem: Ve službách papeže **22:05** Poletuchy: Na skok do Krasu **22:55** Hutrya **0:15** Jsem N: Odpuštění **0:31** Guatemala – Lidé kukuříčných polí **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 22. 7. 2025

6:05 Výpravy do divočiny: Naše ryba a vody **7:05** Lúky – obec v neustálém pohybu **7:50** Noční univerzita: Johanna Šujanová – Porno je lež **9:00** Duchovní krajina Novohradských hor: Sklářské hutě **9:30** Na slovo s biskupem Róbertem Bezákem **10:35** Cvrlikání: Žalozpěv **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **12:30** Ohlédnutí za Národní poutí do Říma ve Svatém roce 2025 **13:30** Jeden hrnek naděje **14:00** Za obzorem: Umíte dát první pomoc? **14:35** Muzikanti, hrajte: Valaška **15:40** Železné hory **16:20** Když bolí tělo: Akutní kardiologie **17:20** Ukrajina – Až bomby utichnou **18:00** Sedmihlášky (91. díl): Ej, veru nebudem **18:05** Příběhy Starého zákona: David a Batšeba **18:10** Cirkus Noeland (21. díl): Roberto, Kekulín a pan Čísilkó **18:40** Zprávy agenta Kixe: Lidská důstojnost **18:55** Na Cyrilometodějské stezce: Z Kopčan do Mikulčic **19:10** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Setkání: Jiří Navrátil – Štramberk **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Zamilovaní mimoni **19:45** Přejeme si... **20:05** Jonathan a Ježíš (3. díl) **20:55** Poutníci času: S Jindřichem Jaroušem **21:20** Terra Santa News: 16. 7. 2025 **21:40** Za obzorem: Umíte dát první pomoc? **22:15** Má vlast: Svatý Hostýn **23:25** Magazin Mary's Meals **23:45** Gruzie – S láskou z Gruzie **0:20** Expedice Rembaranka: Umění přežít **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 23. 7. 2025

6:05 Příběhy psané životem: BanglaKids – únik z chudoby **6:30** Klenot v lese **6:55** Ivan Šumichrast – člověk, který uzdravuje aj vychovává **7:45** Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – O kráse a kouzlu Komenského Labyrintu **9:05** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Šalamounovy ostrovy **9:20** Velehradská zastavení: Díl 5. – Působení Tovaryšstva Ježíšova **9:35** Flešbky – Godzone podcast: Pavol Strežo: Pronásledování má i formu výsměchu **10:05** Hlubinami vesmíru s manželi Ebrovými: Srážky galaxií a neutrína, 2. díl **10:45** Jonathan a Ježíš (3. díl) **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Duchovní malby: Andělé **13:15** Ázerbájdžán – Země setkávání **13:45** Střípky z ostravské archeologie: Hroby pod bývalou školou **14:00** Za obzorem: Stavba kliniky v Ugandě – srpkovitá anémie

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

14:35 Cvrlikání: Robert Křesťan & Druhá tráva **16:00** Bohém s Bohem: Lucie Žáčková **16:45** Historie a současnost Matice svatohostýnské **17:10** Mír, mír, mír **17:30** Terra Santa News: 23. 7. 2025 [P] **18:00** Sedmihlášky (91. díl): Ej, veru nebudem **18:05** Příběhy Starého zákona: Král Šalamoun **18:10** Strýček Emu: Zmrzlina **18:20** Múzy církevních škol: Střední škola svatě Anežky České Odry **18:40** Tiché hrozby – Mizející půda **19:10** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Setkání: Stanislav Antoš – Domažlice **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Nebojte se strachu **19:45** Přejeme si... **20:05** Na cestě k dokonalosti – Ján Havlík **21:25** Za obzorem: Stavba kliniky v Ugandě – srpkovitá anémie **22:05** Noční univerzita: Prof. Tomáš Halík, Th.D. – Návrat náboženství a střet civilizací **23:35** První křesťané: Křest Barbarů **0:10** Nebojte se... Ptejte se kněze **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 24. 7. 2025

6:05 Výpravy do divočiny: Život za polárním kruhem **7:05** Plnou parou do srdce Beskyd **7:45** Ukrajina – Až bomby utichnou **8:15** Zprávy agenta Kixe: Lidská důstojnost **8:30** Terra Santa News: 23. 7. 2025 **9:00** Hutrya **10:15** Můj chrám: Josef Bazala, senátor, v kostele Svatého Ducha, Staré Město **10:35** Via Caritas: Rozhovor Jiřího Pavlíci s Evou a Václavem Hudečkovými **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **12:30** Ažnavěky **12:55** Křižovatka v Příchovicích **14:00** Za obzorem: Hospic pro Hradecko **14:30** Absolventi: Emil Farbiak **15:00** Církev za oponou: Křesťanské hodnoty **15:15** Do varu s Maxem Kašparů: Krize životních hodnot **15:35** Gruzie – Chaldejci **16:10** Koncert pro život II. **18:00** Sedmihlášky (91. díl): Ej, veru nebudem **18:05** Příběhy Starého zákona: Prorok Eliáš **18:15** Cirkus Noeland (29. díl): Roberto, Kekulín a šťastný den **18:45** Dokonalá radost **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Lesk a bída fantazie **19:45** Přejeme si... **20:05** Dejme dětem rodinu (1. díl): Náhradní rodinná péče: Realita a příležitosti **20:40** Malý princ: Koncert Filharmonie Hradec Králové **22:15** Za obzorem: Hospic pro Hradecko **22:45** Dokořán: S Ondřejem Buzemlem **23:35** Benefiční koncert na podporu rekonstrukce a výstavby Centra setkávání Zlámanka: Kroměříž, Arcibiskupské gymnázium **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 25. 7. 2025

6:05 Příběhy psané životem: Zpověď z valdické věznice **6:55** Na startu: S Jakubem Vejmelkou, autorem podcastu Lásky a jiné srandy **7:20** Děti Ventanas **7:45** V pohorách po horách: Ostrá v pohorí Velká Fatra **7:55** Oderská třicítka **9:00** Dejme dětem rodinu (1. díl): Náhradní rodinná péče: Realita a příležitosti **9:40** Koruna pro českého krále **10:30** Dopisy z rovníku **11:05** Sicílie, přijetí zraněného lidství **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **14:00** Za obzorem: Mezinárodní folklorní setkání „Gorolski Święto” **14:35** Vzpomínky na mistra Martina Benku **15:00** Flešbky – Godzone podcast:

Pavol Danko – Pomohlo mi Hnutí fokoláre **15:30** Pěšky hezky český: Cyrilometodějská stezka **15:55** Jak potkávat svět: S Milošem Štědrněm **17:20** Blízko nebe **18:00** Sedmihlášky (91. díl): Ej, veru nebudem **18:05** Příběhy Starého zákona: Pomazání Elizea na proroka **18:10** Noemova Archa **19:05** V pohorách po horách: Plešivec v Krušných horách **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Empatie nezabije **19:45** Přejeme si... **20:05** Planeta Praha **21:30** Za obzorem: Mezinárodní folklorní setkání „Gorolski Święto” **22:05** Poletuchy: Na skok do Českého Krumlova **22:50** Catrin Finch and Aoife Ní Bhriain na Folkových prázdninách **23:40** Můj chrám: Monika Marková, kostel sv. Petra a Pavla v Žitenicích **0:05** Dobrodružství před kamerou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 26. 7. 2025

6:05 Výpravy do divočiny: Do džungle Filipín **7:05** ARTBITR – Kulturní magazín: Jasan Zoubek **7:20** Cesta k pěstounství: Rozhodnutí stát se pěstounem **7:25** Když vyschnou studny **7:45** Vezmi a čti: Červen 2025 **8:00** Křešice **8:10** Duchovní malby: Sixtinská kaple **8:35** Střípky z ostravské archeologie: Návští pod Mundlochem **8:45** Sedmihlášky (91. díl): Ej, veru nebudem **8:50** Cirkus Noeland (21. díl): Roberto, Kekulín a pan Čísilkó **9:20** Strýček Emu: Zmrzlina **9:40** Na větrné hůrce **10:00** Ladak – Malý Tibet **10:10** Planeta Praha **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu [P] **12:30** Přesah: S výtvarným a užitým uměním **13:15** Lidé z cest: Zdeněk Pavlík **14:30** Naděje pro krále nebes **14:50** Klapka: S Alenou a Lenkou Krejčovými **16:10** Chodské slavnosti 2020: Domažlice a Klenčí pod Čerchovem **17:35** Příroda kolem nás: Dančí říje na Vysočině. Natura 2000. **18:00** Slovo na neděli: 17. neděle v mezidobí [P] **18:20** První křesťané: Byzanc: Nový Řím **18:50** Poutníci času: S Dominikem Rumpíkem **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Zrnka naděje **19:45** Přejeme si... **20:05** Miltonovo tajemství [P] **21:35** S chutí přes práh: Klášter karmelitánů v Kostelním Vydří **22:00** The Chosen IV. (2. díl): Vyznání **23:35** Letem jazzem (3. díl): Skladby s letními motivy **0:40** Amazonský sen – Integrovaná ekologie v akci **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 27. 7. 2025

6:05 Večer chval: Živá modlitba a chvála **6:45** Prasklé duše **7:05** Slovo na neděli: 17. neděle v mezidobí **7:30** Malý princ: Koncert Filharmonie Hradec Králové **9:10** Prales zítřka **9:40** Římovská pašijová cesta [P] **10:15** Králíky, kostel Nanebevzetí Panny Marie – Hora Matky Boží: Jubilejní chrámy 2025 [P] **10:30** Mše svatá z kaple Telepace [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Lva XIV. [L] **12:20** Poutníci času: S Kamílu Hladkou **12:45** Muzikanti, hrajte: Moravanka **14:05** Brána do světa umění: ZUŠ Říčany **14:45** Zachraňme kostely: Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **15:10** Dokořán: S Taťjanou Medveckou **16:05** Zprávy agenta Kixe: Pozitivní hodnocení druhých **16:20** Miltonovo tajemství **18:00** Sedmihlášky (73. díl): Třeba su bledučka + Vy mládenci **18:05** Cirkus Noeland (30. díl): Roberto, Kekulín a dvojník **18:30** Strýček Emu: Obloha a hvězdy **18:45** Múzy církevních škol: CZŠ Veselí nad Moravou **19:00** Bazilika s tajemným světlem (5. díl): Cyrilometodějská bazilika **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Setkání: Pavla Lowentalová **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Byt sám sebou **19:45** Přejeme si... **20:05** The Chosen IV. (2. díl): Vyznání **21:40** Razam s Ivou Marešovou: Koncert Filharmonie Hradec Králové **23:20** Rok v ráji **23:45** Jsem N: Věrnost **0:05** Polední modlitba Sv. otce Lva XIV. **0:20** Bohosudov **0:35** Kaplani nádeje: Michal Hrnčíř **0:45** Otevřené chrámy **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 21. 7. o 17:00 hod.: Ex

Mladý farár dedinskej farnosti je na pokraji vyhorenia, nevie, ako oživiť ducha farského spoločenstva. Jeho starosti však ešte vzrastú, keď ho v spovednici navštívi jeho bývalá frajerka, ešte z čias pred jeho vstupom do seminára.

Utorok 22. 7. o 20:25 hod.: Inkvizícia

Dokument ponúka krátky prehľad heréz, vrátane katarskej a jej kultúry smrti. V závere prvej časti sa dozvedáme, ako pápež Gregor IX. zriaďuje stredovekú inkvizíciu, a tiež, ako inkvizícia pomáhala zachraňovať životy.

Streda 23. 7. o 16:05 hod.: Spolu (Smilstvo, cudnosť, 5. dračia hlava)

Hieroným sa naučí, prečo niektoré filmy nie sú vhodné pre deti. Spolu s Marošom sa vydajú do starej štôlny a dozvedia sa veľa zaujímavého o baníctve.

Štvrtok 24. 7. o 16:55 hod.: Možno raz

Dramatický príbeh v hlavných úlohách s Jozefom Šimonovičom a Martinom Kaprálikom.

Piatok 25. 7. o 20:30 hod.: BIBLIA: Dávid

Životný príbeh izraelského kráľa Dávida, ktorý je v Biblii vpísaný do dvoch Samuelových kníh, bol bohatý na zvraty a dramatické udalosti. Ako mladý pastier bol Dávid pomazaný a Bohom vybraný, aby sa stal kráľom Izraela miesto kráľa Saula.

Sobota 26. 7. o 10:30 hod.: Svätá omša zo Starých Hôr

Priamy prenos svätej omše pri príležitosti 30. výročia príchodu karmelitánov na Slovensko.

Nedeľa 27. 7. o 16:25 hod.: Viera, nádej a láska

Niekedy jediné, čo potrebujeme, je viera, trochu nádeje a veľmi veľa lásky. Viera, nádej a láska, romantická komédia.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

19. – 26. ČERVENCE 2025

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 20. 7.		PO 21. 7.		ÚT 22. 7.		ST 23. 7.		ČT 24. 7.		PÁ 25. 7.		SO 26. 7.	
Antifona	1136	1262	1150	1278	1768	1990	1768	1990	1197	1329	1673	1892	1754	1975
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	784	883	786	884	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1433	1611	1769	1990	1198	1330	1438	1617	1440	1620
Antifony	1137	1264	1151	1279	1434	1612	1770	1991	1198	1330	1438	1618	1229	1364
Žalmy	1137	1264	1152	1280	813	914	813	914	1199	1331	813	914	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1434	1612	1770	1991	1201	1334	1674	1894	1441	1620
Antifona k Zach. kantiku	706	796	1155	1284	1435	1613	1780	2001	1202	1334	1439	1618	1441	1621
Prosby	1140	1268	1155	1284	1771	1992	1771	1992	1202	1334	1675	1894	1757	1977
Závěrečná modlitba	706	796	1433	1610	1435	1613	1437	1616	1202	1616	1439	1618	1441	1621
Modlitba během dne:														
Hymnus	1141	1269	1156	1285	790	890	790	890	1203	1335	790	890	1233	1369
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1773	1994	1773	1994	1206	1338	1676	1895	1236	1372
Závěrečná modlitba	706	796	1159	1288	1435	1613	1437	1616	1206	1339	1439	1618	1236	1372
Nešpory:														
SO 19. 7.														
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1435	1613	1774	1995	1207	1340	1677	1897
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1436	1614	1775	1997	1208	1341	1439	1619
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1776	1997	1776	1997	1209	1341	1678	1897
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1436	1614	1777	1999	1211	1344	1680	1900
Ant. ke kant. P. M.	705	796	706	797	1164	1294	1436	1615	1780	2001	1211	1344	1439	1619
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1778	2000	1778	2000	1211	1345	1681	1900
Záv. modlitba	706	796	706	796	1433	1610	1435	1613	1437	1616	1212	1616	1439	1618
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 20. 7. – 16. neděle v mezidobí

1. čt.: Gn 18,1–10a

Ž 15(14),2–3a.3b–4.5bc

Odp.: 1a (*Hospodine, kdo smí prolévat v tvém stánku?*)

2. čt.: Kol 1,24–28

Ev.: Lk 10,38–42

Pondělí 21. 7. – nezávazná památka sv. Vavřince z Brindisi

1. čt.: Ex 14,5–18

Ex 15,1–2.3–4.5–6

Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu, neboť je velmi vznešený.*)

Ev.: Mt 12,38–42

Úterý 22. 7. – svátek sv. Marie Magdalény

1. čt.: Pís 3,1–4a

nebo 2 Kor 5,14–17

Ž 63(62),2.3–4.5–6.8–9

Odp.: 2b (*Má duše po tobě žízní, Pane, můj Bože!*)

Ev.: Jan 20,1.11–18

Středa 23. 7. – svátek sv. Brigity

1. čt.: Gal 2,19–20

Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9.10–11

Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)

Ev.: Jan 15,1–8

Čtvrtek 24. 7. – nezávazná památka sv. Šarbela Machlúfa

1. čt.: Ex 19,1–2.9–11.16–20b

Dan 3,52.53.54.55.56

Odp.: ... *chvályhodný a svrchovaně velebený navěky.*

Ev.: Mt 13,10–17

Pátek 25. 7. – svátek sv. Jakuba

1. čt.: 2 Kor 4,7–15

Ž 126(125),1–2ab.2cd–3.4–5.6

Odp.: 5 (*Kdo sejí v slzách, žnout budou s jásotem.*)

Ev.: Mt 20,20–28

Sobota 26. 7. – památka sv. Jáchyma a Anny

1. čt.: Ex 24,3–8

Ž 50(49),1–2.5–6.14–15

Odp.: 14a (*Prinášej Bohu obět chvály.*)

Ev.: Mt 13,24–30

O LÁSCĚ V RODINĚ

O LÁSCĚ, MANŽELSTVÍ A RODINĚ
• 30 INSPIRACÍ, ROZJÍMÁNÍ A MODLITEB
Papež František • Z angličtiny přeložil Tomáš Jajtner • Redigovaly Markéta Protivánková a Kristina Veselá • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Tato drobná knížka obsahuje 30 inspirativních myšlenek papeže Františka, pronesených na téma lásky, manželství a rodinného života. Připomíná nám, že manželství máme stavět na pevném základě opravdové lásky, pocházející od Boha. Knižka povzbudí snoubence, manžele, rodiče i prarodiče – všechny, kdo si přejí vytvořit ze svého manželství a rodiny bezpečné místo plné lásky, porozumění a naděje. S prospěchem ji využijí manželská společenství, ti, kdo se připravují na duchovní manželské obnovy a exercicie ve farnostech nebo na poutních místech, i jednotlivé manželské páry a rodiny.

*Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.
 Brož., A6, 40 stran, 79 Kč*

100 ZPŮSOBŮ, JAK PROJEVIT LÁSKU SYNOVI
Matt a Lisa Jacobsonovi • Z angličtiny přeložila Klára Böhmová • Redakce Ivana Trefná

Jak najít a rozvíjet důvěrný a láskyplný vztah se synem? Jak oslovit jeho srdce a udržet si jeho lásku bez ohledu na jeho věk? Možná je ještě dítě a klíč k jeho srdci znáte, ale jak si vztah s ním udržet, až bude dospívat? Přejete si pro něj to nejlepší, jak ale tuto lásku přetavit do vztahu, který má vydržet živý v průběhu let? Inspirovat vás může tato knížka manželů věnujících se dlouhá léta osvětě v oblasti manželství a rodičovství. Nabízí rady, jak přistupovat k synům v jakémkoli věku. Aby se váš

vzájemný vztah upevňoval a rostl, potřebuje syn znát a zakoušet vaši lásku...

Pavel Nebojsa - Doron • Váz., 115x165 mm, 112 stran, 259 Kč

100 ZPŮSOBŮ, JAK PROJEVIT LÁSKU DCEŘI
Matt a Lisa Jacobsonovi • Z angličtiny přeložila Klára Böhmová • Redakce Kateřina Lachmanová

Tato knížka může posloužit jako pramen inspirace co dělat, co říkat a jak zacházet se svými dcerami, a to v jakémkoli věku. Máte-li si s dcerou uchovat krásný, stále se prohlubující vztah, vězte, že potřebuje průběžně zakoušet vaši lásku. Někdy musíme změnit způsob, jak o své dceři či dcerách smýšlíme, jindy co říkáme (ale i jak to říkáme!), a občas je třeba změnit i své chování. Pro všechny se otevírá cesta, jak své dítě milovat den ode dne víc a lepším způsobem, což je základem hlubokého a důvěryplného vztahu, jenž má šanci obstát ve zkoušce času, když se dcera stává ženou.

Pavel Nebojsa - Doron • Váz., 115x165 mm, 120 stran, 259 Kč

DIÁŘ NA ROK 2026

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDAŘEM

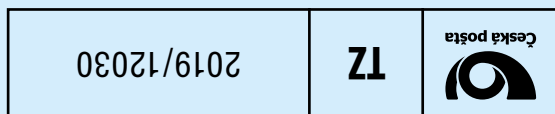
Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2026. Ke každému dni jsou uvedeny odkazy na liturgické texty a odpověď k žalmům. Jedna dvojstrana zahrnuje jeden týden s místem na poznámky u každého dne. Do jednotlivých liturgických období roku uvádějí úryvky z encykliky papeže Františka *Dilexit nos*, která pojednává o lidské a božské lásce Srdce Ježíše Krista.

*Paulínky • Brož., 85x150 mm,
 144 stran, 109 Kč*

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
 Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 779 00 Olomouc